

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 8C/377/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813209039
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Dušáková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2016:7813209039.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Jarmilou Dušákovou v právnej veci žalobcu N. G., nar. XX. X. XXXX, bytom Q.B., K. XX, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o., Ľudová 14, Košice proti žalovanému Rapid life životná poisťovňa, a. s., Garbiarska 2, Košice, IČO: 31 690 904, právne zastúpený JUDr. Danielom Blyšťanom, advokátom AK Košice, Užhorodská 21, Košice, o zrušenie rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C/3870/2012 z 19. 1. 2012, takto

rozhodol:

Okresný súd Rožňava rozhodcovský rozsudok sp. zn. X L. XXXX/XXXX, vydaný Arbitrážnym súdom Košice dňa 19. 1. 2012, ktorým bola účastníkovi rozhodcovského konania N. G., r. č. XX-XX-XX/XXXX, bytom Q., K. XX, uložená povinnosť uhradiť sumu vo výške 148,18 Eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 276,- Eur a to v lehote do 5 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku sa z r u š u j e .

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 1 017,61 Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu žalobcu, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 6. 9. 2013 domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice, pod sp. zn. XC/XXXX/XXXX zo dňa 19. 1. 2012 a do rozhodnutia o podanej žalobe zároveň navrhol, aby súd odložil vykonateľnosť predmetného rozhodcovského rozsudku. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril dňa 12. 7. 2007 ako poistník a zároveň poistený poistnú zmluvu so žalovaným ako poisťovateľom. V zmluvnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ a v súlade s ustanovením § 52 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, spotrebiteľ ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaný ako poistiteľ mal v tomto zmluvnom vzťahu postavenie dodávateľa, v zmysle § 52 ods. 3 OZ. Z hmotnoprávneho postavenia kontrahentov poistnej zmluvy možno bez akýchkoľvek pochybností vyvodiť záver, že táto je v zmysle § 52 ods. 1/ OZ spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca uviedol, že súdom príslušným na konanie v predmetnej veci je Okresný súd Rožňava, v obvode ktorého má žalobca bydlisko, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 88 ods. 2 posledná veta O. s. p. Zo strany žalovaného bolo žalobcovi doručené oznámenie zo dňa 6. 8. 2007 o ukončení zmluvného poistného vzťahu, ku dňu 12. 8. 2007. V oznámení o ukončení zmluvného vzťahu bolo žalobcovi oznámené, že zostatok (t. j. prebytok na PZ) vo výške 38,- Sk mu bude uhradený do 14 dní po zániku poistenia. Vzhľadom na vyššie uvedené, žalobca požadoval svoje povinnosti voči žalovanému vyplývajúce z poistnej zmluvy za splnené, keďže ho o existencii pohľadávok voči žalovanému žalovaný nikdy neinformoval, čomu nasvedčuje aj absentujúca ďalšia komunikácia medzi nimi. Až dňa 9. 8. 2013 bol žalobcovi zo strany Arbitrážneho súdu Košice doručený Rozhodcovský rozsudok vydaný týmto rozhodcovským súdom dňa 19.01.2012 pod sp. zn. XC/XXXX/XXXX, v zmysle ktorého žalovanému bolo uložené zaplatiť žalobcovi peňažnú sumu vo výške 148,18

Eur a nahraďiť mu trovy konania vo výške 276,- Eur. Žalovaný žalobcu o existencii tejto pohľadávky vopred žiadnym spôsobom neinformoval. Spolu s rozhodcovským rozsudkom bol doručený žalobcovi aj Návrh na začatie konania zo dňa 2. 1. 2012 podaný žalovaným dňa 04.01.2012 na Arbitrážny súd Košice I a tiež Upovedomenie o začatí konania pred Rozhodcovským súdom zo dňa 09.01.2012. Žalobca (v konaní pred súdom v postavení žalovaného) v podanom Návrhu na začatie konania o zaplatenie 148,18 Eur, adresovanom Arbitrážnemu súdu Košice uviedol, že právomoc rozhodcovského súdu zakladá rozhodcovská doložka uvedená v časti XV. predložených poisťných podmienok, v zmysle ktorých poisťovňa určila na prejedanie všetkých súdov Arbitrážny súd. Žalobca poukázal na skutočnosť, že podľa jeho názoru predmetné zmluvné dojednanie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Uviedol, že žalobca nemal možnosť sa riadne vyjadriť v konaní pred rozhodcovským súdom, pretože na základe rokovacieho poriadku Rozhodcovského súdu mal len 5 dňovú lehotu odo dňa doručenia rozsudku. Je nemožné očakávať od žalobcu, aby sa sám dokázal kvalifikovane brániť a je málo pravdepodobné, že by v takom krátkom čase si zabezpečil adekvátne právne zastupovanie. Rozhodca rozhodol výlučne na základe listinných dôkazov a ničím nepodložených tvrdení žalovaného. Žalobcovi bolo odňaté právo konať pred súdom, pričom boli porušené jeho práva tým, že Arbitrážny súd v Košiciach nevykonával žiadne dokazovanie, nepredvolal žalobcu ako účastníka konania ani mu neoznámil termín vyhlásenia rozsudku a neumožnil mu tak riadne si obhájiť svoje práva účasťou na pojednávaní. Žalobca poukázal taktiež na skutočnosť, že dojednania rozhodcovských doložiek v spotrebiteľských zmluvách spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a sú považované za neprijateľné. Rozhodcovská doložka vo svojich dôsledkoch predstavuje veľmi výrazný zásah do práv a povinností medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Nie súd, ale rozhodca rozhodne o právach a právom chránených záujmov. Ak je rozhodcovská doložka súčasťou štandardných zmluvných podmienok, vzniká nezanedbateľné nebezpečenstvo, že spotrebiteľ nepoukáže na jej nekalosť. Nedostatok právomoci Rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neplatnosti rozhodcovskej doložky má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Vo veci žalovaného a jeho nárokov už rozhodol Najvyšší súd SR rozhodnutím č. 6 Cdo 3/2013 zo dňa 13. 3. 2013. na ktoré žalobca poukázal.

Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaný namietol miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Rožňava, pričom uviedol, že predmetom konania v prejednávanej veci je zrušenie Rozhodcovského rozsudku a takéto konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je sporom spotrebiteľským, v dôsledku čoho ani účastník konania nemôže mať v tomto konaní status spotrebiteľa. Na základe uvedeného preto v súlade s ustanovením § 88 ods. 2 O. s. p. posledná veta pred bodkočiarkou za miestne príslušný súd žalovaný považuje Okresný súd Košice I. Žalovaný poukázal taktiež na absenciu základných náležitostí obsahnutých v žalobe. Uviedol, že napadnutý rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu v Košiciach bol vydaný v súlade so zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, v znení neskorších predpisov. Uviedol, že zákon výslovne a taxatívne stanovuje dôvody, pre ktoré je možné rozhodcovský rozsudok zrušiť, alebo domáhať sa jeho zrušenia. Podaná žaloba neodkazuje na konkrétne v zákone o rozhodcovskom konaní uvedené dôvody a je z tohto pohľadu neúplná a absentujú v nej zákonné náležitosti. Žalovaný taktiež poukázal, že samotný zákon upravuje prekluzívnu lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Z uvedeného je zrejmé, že v riadne a včas podanej žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku musí žalobca uviesť aj dôvody pre ktoré sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku, pričom vzhľadom na zákonom stanovenú prekluzívnu dobu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa na iné neskôr podané žaloby, či doplnenia žaloby a nové dôvody nemôže prihliadať, keďže nie sú uvedené vo včas podanej žalobe. Je povinnosťou žalobcu, aby vymedzil predmet konania a aby svoj návrh aj právne odôvodnil. Z podaného návrhu je možné vyvodiť, že dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku, sp. zn. 3C/3870/2012 má byť dôvod, v zmysle § 40 ods. 1 písm. c) Zákona o rozhodcovskom konaní, t. j. že jeden účastník popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská doložka bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená individuálne a nie a ani nemôže byť preto neprijateľnou podmienkou v poisťnej zmluve, v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Rozhodcovská doložka bola uzatvorená v rámci poisťnej zmluvy č. 9101300298, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, dňa 12. 7. 2007, ktorej súčasťou sú všeobecné poisťné podmienky žalovaného, zo dňa 12. 7. 2007 osobne a vlastnoručne podpísané žalobcom. Na konci tlačiva Všeobecných poisťných podmienok, oddelene od ostatného textu VPP sa nachádzajú tzv. Osobitné zmluvné dojednania č. 01/2007 k poisťnej zmluve č. 9101300298, pričom text odseku 2/ týchto dojednaní vyslovene uvádza, že poisťník (poistený) a poisťovňa týmto vyjadrujú obaja spoločne a každý zároveň svojim podpisom samostatne svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho

konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu, v zmysle XV. časti týchto VPP. Toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že rozhodcovská doložka bola uvedená a dojednaná v rámci osobitných zmluvných dojednaní č. 01/2007, obsahujúcich len 2 body, pričom bod 2. týchto dojednaní obsahuje rozhodcovskú doložku a priamo odkazuje na XV. časť VPP. Táto XV. časť VPP sa platne vzťahuje na daný poisťný vzťah len v prípade súhlasu poistníka s osobitnými zmluvnými dojednaniami č. 01/2007, pričom tento súhlas obsahuje vlastnoručný podpis poistníka hneď za textom týchto dojednaní. Zo znenia Všeobecných poisťných podmienok a osobitných zmluvných dojednaní je úplne zrejmé, že v tomto prípade išlo medzi účastníkmi o jednoznačne individuálne dojednanie rozhodcovskej doložky, keďže žalobca podľa vlastnej vôle mohol a nemusel osobitne podpísať rozhodcovskú doložku, uvedenú v osobitných zmluvných dojednaniach. Žalovaný taktiež poukázal na skutočnosť, že vzťah medzi poisťovňou a poistníkom vzniká na základe poisťnej zmluvy, v ktorej sú obsiahnuté jednotlivé vzájomné práva a povinnosti. Vzájomné práva a povinnosti medzi poisťovňou a poistníkom sú obsiahnuté aj vo Všeobecných poisťných podmienkach, ktoré sú súčasťou poisťnej zmluvy. Z právnej úpravy vyplýva, že ak má poisťný vzťah platne vzniknúť, poistník musí podpísať jednak poisťnú zmluvu a jednak VPP. Všeobecné poisťné podmienky obsahujú rad ustanovení, ktoré sa na konkrétny poisťný vzťah vzťahujú len vtedy, ak tak určuje písomná zmluva, alebo iné zmluvné dojednanie, preto sa nazývajú "všeobecné". Obsahom konkrétneho poisťného vzťahu je iba ten produkt, ktorý si poistník zvolí v poisťnej zmluve. Aj keď poistník podpísal súvislý text poisťných podmienok, niektoré časti poisťných podmienok sa na jeho poisťný vzťah nevzťahujú a týmito časťami poistník nie je viazaný. Poistník síce podpisuje celý súvislý text VPP, je však individuálne viazaný len tými ustanoveniami VPP, na ktoré poukazuje poisťná zmluva. Poistník podpisuje súvislý text VPP vrátane časti XV. poisťných podmienok. Ak by poistník pripojil svoj vlastnoručný podpis iba pod súvislý text VPP, potom by časť XV. ak vytvára značnú nerovnováhu v neprospech poistníka, bola neprijateľná a teda neplatná. Dôsledkom tejto skutkovej situácie by bol stav, v ktorom by poistník nebol časťou XV. o rozhodcovskom konaní viazaný a poisťný vzťah by vznikol bez takej platnej dohody o rozhodcovskom konaní a teda za tejto situácie by bola bez ďalšieho osobitného právneho úkonu časť XV. neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Skutková situácia v tomto konkrétnom prípade sa však od vyššie popísanej situácie odlišuje osobitným a samostatným podpisom poistníka pod osobitnými zmluvnými dojednaniami.

Žalovaný poukázal na skutočnosť, že vo všeobecných poisťných podmienkach poistníka bola daná dostatočná možnosť po uzavretí poisťnej zmluvy ovplyvniť dohodu o rozhodcovskom konaní tak, že rozhodcovské konanie bolo možné odmietnuť bez toho, aby takýmto výkonom práva bol akokoľvek dotknutý zvyšok poisťného vzťahu. V dôsledku individuálneho dojednania rozhodcovskej doložky nemôže súd skúmať prípadnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Žalobca súhlasil so znením rozhodcovskej doložky a teda aj keby rozhodcovská doložka založila nerovnováhu práva a povinnostiach zmluvných strán, nebol by súd oprávnený ju skúmať. Ďalšou okolnosťou, na ktorú žalovaný poukázal je v súvislosti s individuálnym dojednaním rozhodcovskej doložky a vyvíjajúcou sa judikatúrou Najvyššieho súdu SR skutočnosť, že poistník bol na osobitnom tlačíve pred podpisom poisťnej zmluvy osobitne poučený a upozornený na obsah všetkých poisťných plnení, v súvislosti s poisťnou udalosťou, dobou trvania poisťnej zmluvy, spôsobom zániku zmluvy, dôsledkom neplatenia a pod. Zmienené osobitné tlačívo nevyhotovuje poisťovňa svojvoľne v rámci vlastnej obchodnej praxe, ide o listinu vyhotovenú v účasti na základe zákona č. 186/2009 Z. z. (predtým Zákona č. 340/2005 Z. z.). Tretí subjekt nezávisí od zmluvných strán poisťnej zmluvy tzv. viazaný finančný agent je povinný pred uzavretím poistenia bez účasti poisťovne informovať poistníka o podstatných okolnostiach poisťného vzťahu. Dokument preukazuje právo poistníka dokonca žiadať o dodatočné vysvetlenia a doplnenie informácií o produkte. Podpisom záznamu o potrebách a požiadavkách klienta žalobca potvrdil, že mu boli v jeho poisťnom vzťahu poskytnuté odborné informácie zo strany finančného agenta. Žalobca pri uzatváraní rozhodcovskej doložky bol plne spôsobilý na právne úkony, resp. netvrdil opak. Zároveň bol odborne poučený odborníkom - finančným agentom o všetkých skutočnostiach týkajúcich sa poisťnej zmluvy a nežiadal doplňujúce informácie. Poisťná zmluva je výnimočnou spotrebiteľskou zmluvou, pretože v tomto type zmluvy sa v rámci jej právnej úpravy vyslovene predpokladá uzavretie dohody o rozhodcovskom konaní v rámci poisťného vzťahu (§ 828a ods. 3 OZ). Ide o jedinú typovú zmluvu v civilnom práve, kde súkromnoprávny kódex explicitne počítá s dohodou o rozhodcovskom konaní ako súčasťou zmluvného vzťahu. To vylučuje, aby bola rozhodcovská zmluva v poisťnom vzťahu ex lege neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Vzhľadom na individuálne dojednanie rozhodcovskej doložky nemôže súd skúmať, či rozhodcovská doložka zakladá nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Žalobca súhlasil so znením rozhodcovskej doložky a teda, aj keby rozhodcovská doložka založila

nerovnováhu, v právach a povinnostiach zmluvných strán nebol by súd oprávnený ju skúmať a to v súlade s ustanovením § 53 ods. 1/ OZ. Navyše žalobca nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán ani nenamietal. Hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán nezakladá samotné dojednanie rozhodcovskej doložky, pretože ani zákon použitie rozhodcovskej zmluvy v spotrebiteľských zmluvách nezakazuje. Nie každá rozhodcovská doložka je teda automaticky ex lege neprijateľnou zmluvnou podmienkou a už vôbec nie každá znamená značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je iba taká rozhodcovská doložka, ktorá spôsobuje hrubý nepomer v neprospech spotrebiteľa (IV. - US 55/2011), ak nebola súčasne individuálne dojednaná. Záver o nekalom charaktere rozhodcovskej doložky nevyplýva zo samotnej jej existencie, ale z konkrétnych skutkových okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré môžu spôsobiť, že procesné postavenie spotrebiteľa môže byť v hrubom nepomere k procesnému postaveniu dodávateľa. Žalobca namietal skutočnosť, že na podanie odporu mal len 5 dňovú lehotu. Avšak samotná skutočnosť, že procesné lehoty sú upravené v rokovacom poriadku Rozhodcovského súdu odlišne od Občianskeho súdneho poriadku nezakladá ich prísnosť, resp. nevýhodnosť a už vôbec nie nezákonnosť. Pokiaľ ide o dĺžku procesnej lehoty na podanie opravného prostriedku Občiansky súdny poriadok neposkytuje spotrebiteľom žiadnu výnimku, resp. ochranu osobitnej ochrany na podávanie opravných prostriedkov. Lehota na podávanie opravných prostriedkov je stanovená všeobecne pre všetkých účastníkov konania. 5-dňová procesná lehota na podanie odporu proti rozhodcovskému rozsudku bola stanovená v pravidlách rozhodcovského konania pre všetkých účastníkov rozhodcovského konania bez ohľadu na to, či sú, alebo nie sú spotrebiteľmi. Rovnakú lehotu na podanie odporu proti rozhodcovskému rozsudku by mal aj odporca a teda v tomto smere poriadok rozhodcovského súdu neposkytoval žiadnemu z účastníkov výhodu. V prípade, ak žalobca s pohľadávkou uplatnenou žalovaným v rozhodcovskom konaní nesúhlasil, mal a mohol podať odpor, po ktorom mohol namietat' odôvodnenosť, resp. výšku tejto pohľadávky. Okolnosti týkajúce sa dôvodnosti uplatnenej pohľadávky sú svojou povahou meritom veci pojednávaným pred rozhodcovským súdom a nie sú a nemôžu byť predmetom konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa začína len návrhom avšak nie je svojou povahou sporovým konaním, súd sa už nezaobera vecnými skutočnosťami, ktoré boli medzi stranami sporné a ktoré boli predmetom konania na Rozhodcovskom súde. Žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku rovnako nemožno považovať za spotrebiteľský spor, keďže dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku sú koncipované ako dôvody vzťahujúce sa viac menej k procesným pochybeniam, avšak nejdú do meritum veci, t. j. súd nie je oprávnený v rámci konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku preskúmať vecne a meritórne obsah rozhodcovského rozsudku a teda ani práva a povinnosti účastníkov rozhodcovského konania. Žalovaný taktiež nesúhlasil s podaným návrhom na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku do rozhodnutia o žalobe. Povolením odkladu vykonateľnosti, by sa malo opierať naozaj o výnimočné a v tom ktorom konkrétnom prípade existujúce skutkové okolnosti, ktoré musia byť riadne odôvodnené. Žalovaný sa taktiež vyjadril k otázke oslobodenia od súdnych poplatkov žalobcu, pričom uviedol, že žaloba nie je v postavení spotrebiteľa a pokiaľ nezaplatil súdny poplatok, z návrhu na začatie konania žalovaný poukázal na zákonnú povinnosť zastaviť takéto konanie.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov, prečítaním Rozhodcovským rozsudkom Arbitrážneho súdu v Košiciach sp. zn. X L. XXXX/XXXX zo dňa 19. 1. 2012, písomnými vyjadreniami účastníkov, Nálezom Ústavného súdu II ÚS 499/2012 - 47, Návrhom na uzatvorenie poisťnej zmluvy zo dňa 12. 7. 2007, uzavretou medzi Prvou československou poisťovňou RAPID a žalobcom, Záznamom o požiadavkách a potrebách klienta v poisťnej zmluve, všeobecnými poisťnými podmienkami, Dodatkom č. 2 všeobecných poisťných podmienok, oznámením o zániku poistenia, príručkou obchodnej služby RAPID LIFE, rokovacím poriadkom Arbitrážneho súdu Košice, odporom proti rozhodcovskému rozsudku, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3 Co 1013/2014, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16 Co 1047/2015, rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod číslami 3Cdo1/2012 zo dňa 21.3.2012, 5Cdo61/2012, 6Cdo13/2013, rozhodnutím Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 1. 11. 2011 pod sp. zn. 2ÚS2164/2010, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi.

Súd vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaný uzatvoril so žalobcom poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, pričom k zániku poisťného vzťahu došlo dňa 12. 8. 2007 na základe listu žalovaného zo dňa 6. 8. 2007, ktorým bola predmetná poisťná zmluva zo strany žalovaného zrušená.

Následne si žalovaný návrhom na začatie konania o zaplataenie 148,18 Eur podanom na Arbitrážnom súde Košice so sídlom na Alžbetinej ulici č. 41 uplatnil dňa 4. 1. 2012 osobitnú pohľadávku vo výške

148,18 Eur s prísl., ktorá mala vzniknúť z poistenia, uzatvoreného dňa 12. 7. 2007 medzi žalobcom a žalovaným poisťnou zmluvou č. 9101300298.

Rozsudkom rozhodcovského Arbitrážneho súdu v Košiciach pod sp. zn. 3C/3870/2012 zo dňa 19. 1. 2012 bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť sumu vo výške 148,18 Eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 276,- Eur.

Príslušnosť rozhodcovského súdu bola daná na základe rozhodcovskej doložky uvedenej v časti XV všeobecných poisťných podmienok, ktorá vyžaduje od žalobcu, aby všetky spory so žalovaným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní ako aj s poukazom na osobitné zmluvné dojednania č. 01/2007 tvoriaceho súčasť všeobecných poisťných podmienok obsahujúce vyhlásenie účastníkov konania, že podpisom vyjadrujú svoju vôľu, že namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti sa podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle XV časti všeobecných poisťných podmienok s tým, že obe zmluvné strany toto dojednanie chápu ako rozhodcovskú doložku.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, pričom ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"), to neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z. z., rozhodcovskom konaní možno rozhodovať len spory, ktoré účastníci konania pred súdom môžu skončiť súdnym zmerom.

Podľa § 40 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z., účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,

f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,

g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),

h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo

i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,

j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 40 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z. z., ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 43 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z., ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Poistná zmluva, ktorá bola uzatvorená medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Zo zmluvy je zrejmé, že žalovaný ako poisťovateľ konal v rámci predmetu svojej činnosti podľa výpisu z Obchodného registra a žalobca je spotrebiteľom, keďže uzatvoril zmluvu ako fyzická osoba. Z predloženej poistnej zmluvy, rozhodnutia rozhodcovského súdu ani z vyjadrení účastníkov nie je zrejmé, aby žalobca pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačenej tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť meniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Týka sa to aj predmetnej veci, pretože poistná zmluva bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačenej tlačive.

Vo veci ide o spor, ktorý má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve a návrh bol podaný žalobcom ako spotrebiteľom a z uvedeného dôvodu je podľa § 4 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch oslobodený od ich platenia pre predmetné konanie.

Vzhľadom na námietku žalovaného súd poukazuje aj na stanovisko Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky sekcie legislatívy zo dňa 29.4.2010, z obsahu ktorého vyplýva, že v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. z) a) je od súdneho poplatku oslobodený aj spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu, v danom prípade napríklad podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. s tým, že oslobodenie sa nevzťahuje len na prípady, kedy je spotrebiteľ v pozícii navrhovateľa, ale aj keď si uplatňuje svoje práva v pozícii odporcu vrátane odporu proti platobnému rozkazu, rozkazu na plnenie a uvedené oslobodenie sa vzťahuje aj na vykonávacie konanie vrátane oslobodenia poplatku za námietky proti exekúcii a o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku, pričom tento návrh bol podaný v zákonom stanovenej 30 - dňovej lehote, čo je zrejmé z toho, že rozhodcovský rozsudok mu bol doručený dňa 9. 8. 2013 a žaloba bola podaná dňa 6. 9. 2013.

Podľa článku 6 ods. 1 smernice rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa článku 3 ods. 3 smernice, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré môžu byť považované za nekalé.

Podľa vnútroštátneho práva, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa v zmysle § 54 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka nemôžu odchyliť v neprospech spotrebiteľa od ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Taktiež nesmú obsahovať podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka obsahuje príkladný, teda neuzavretý výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Tento výpočet je zo strany zákonodarcu dopĺňaný a precizovaný a v tomto výpočte s účinnosťou od 1.1.2008 je výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovanie od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom boli výlučne riešené v rozhodcovskom konaní.

Len zo samej skutočnosti, že sa uvedená podmienka v tomto príkladnom výpočte v čase uzatvorenia zmluvy nenachádzala, nemožno vyvodiť, že vyžadovanie od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, nie je neprijateľnou podmienkou obsiahnutou v spotrebiteľskej zmluve.

Súd vychádzal z príslušného prameňa práva ako celku s akcentom na jeho ciele a zmysel. Zmyslom a cieľom úpravy spotrebiteľského práva v Občianskom zákonníku je poskytnúť spotrebiteľom Slovenskej republiky ako členskom štáte minimálne taký štandard ochrany, aký stanovuje smernica 93/13/EHS.

Podľa názoru súdu je dojednanie rozhodcovskej doložky spotrebiteľskej zmluvy neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná.

Rozhodcovská doložka, na základe ktorej rozhodcovský súd rozhodol, je formulovaná vo všeobecných poistných podmienkach, konkrétne v článku XV a je súčasťou neprehľadného textu písaného malými písmenami splyvajúceho s ostatnými zmluvnými podmienkami uvedenými vo všeobecných poistných podmienkach. Podľa uvedenej rozhodcovskej doložky všetky vzájomné spory a sporné nároky poistenia budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská doložka tak znemožňuje poistenému spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a núti ho v prípade sporu alebo sporných nárokov podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu a tým mu odoberá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Z uvedeného dôvodu rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa. Súd v tejto súvislosti poukazuje na prílohu smernice ES/93/13 EHS uvedenú pod písm. q) bodu 1, v zmysle ktorého neprijateľnou zmluvou podmienkou je podmienka, ktorá bráni spotrebiteľovi v uplatňovaní práva podať žalobu alebo akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžaduje od spotrebiteľa, aby riešil spory výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzuje prístup k dôkazom alebo ukladá mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa zmluvný vzťah riadi malo spočívať inej zmluvnej strane.

Podľa toho je teda neprijateľné, aby rozhodcovské konanie bolo dojednané ako výlučný prostriedok na riešenie sporov akejkoľvek spotrebiteľskej zmluvy.

Zmluvná podmienka, ktorou dodávateľ vopred stanoveným obsahom rozhodcovskej doložky uložil, že všetky spory zo spotrebiteľskej zmluvy budú riešené nim zvoleným rozhodcom, je podľa názoru súdu v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah, teória a prax navyše označujú za faktický nerovný, nevyvážený a preto nemá žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom a je absolútne neplatnou.

Vo vzťahu rozhodcovských doložiek žalobcu sa zaoberal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky. Vo vzťahu rozhodcovských doložiek žalobcu sa zaoberal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutiami pod sp. zn. 3Cdo1/2012 zo dňa 21.3.2012 5Cdo61/2012, 6Cdo13/2013 a to aj s poukazom na tvrdenie žalovaného, že podpisom osobitných zmluvných dojednaní tvoriacich súčasť všeobecných poistných podmienok účastníkmi konania došlo k individuálne dojednanej rozhodcovskej doložky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v danom prípade stotožnil s argumentáciu prvostupňových aj odvolacích súdov s tým, že rozhodcovská doložka nachádzajúca sa v poistnej zmluve uzatvorenej

medzi žalovaným a poisteným spotrebiteľom v časti všeobecné obchodné podmienky pod bodom XV nebola spotrebiteľom osobitne dojednaná, čo vyplýva aj z jej zaradenia do všeobecných obchodných podmienok.

Praktickým dôsledkom ustanovenia o rozhodcovskej doložke tak, ako je formulovaná časti XV bolo to, že spotrebiteľovi bola fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom, čím reálne došlo k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa.

Spotrebiteľ sa podpisom zmluvy spolu so všeobecnými poistnými podmienkami, obsahom ktorých je aj takáto doložka reálne vopred vzdal práva na účinnú právnu ochranu a rozhodcovský rozsudok iba formálne prebral argumenty žalujúcej strany a nevyporiadal sa s inštitútmi zameranými na ochranu práv vyplývajúcich pre spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy. Na tomto fakte podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nič nemení skutočnosť, že v deň podpisu zmluvy podpísali zmluvné strany ako pokračovanie predtlačeneho formulára poistných podmienok aj osobitné zmluvné dojednania odkazujúce na tú istú rozhodcovskú doložku, teda doložku uvedenú v poistných podmienkach.

Okrem iného dojednaná rozhodcovská doložka v článku XV všeobecných poistných podmienok spôsobovala nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu, keďže ho nútila k rozhodcovskému konaniu, pričom rozhodcovský súd mohol vybrať len žalovaný bez možnosti žalobcu podieľať sa na jeho kreovaní.

Aj z rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 1.11.2011 pod sp. zn. 2ÚS2164/2010 vyplýva, že z ústavo-právneho hľadiska je možné dojednanie v podobe rozhodcovskej doložky pripustiť aj pre spotrebiteľské zmluvy iba za predpokladu, že podmienky ustanovenia rozhodcu a dohodnuté podmienky procesného charakteru budú účastníkom konania garantovať rovnaké zaobchádzanie čo vo vzťahu spotrebiteľ - podnikateľ znamená zvýšenú ochranu slabšej strany t. j. spotrebiteľa, pričom dohodnutá procesné pravidlá budú garantovať spravodlivý proces (ústnosť, priamosť konania, odvolacia inštancia, absencia iných prekážok pri uplatňovaní spotrebiteľovho práva).

Samotné podmienky rozhodcovského konania v zmysle rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu určeného žalovaným, tieto podmienky ústavnosti podľa názoru súdu nespĺňajú.

Napriek tomu, že rokovací poriadok podľa § 16 zakotvuje právo žalovaného na odpoveď na žalobu avšak pokiaľ s výnimkou tzv. skráteného konania pokiaľ predmetom sporu je peňažná pohľadávka nepresahujúca 66.500,- Eur a to aj vo vzťahu k spotrebiteľom, kedy sa tento o začatí rozhodcovského konania v takomto prípade dozvie až dorúčením rozhodcovského rozsudku.

Na druhej strane v zmysle ust. § 29b rokovacieho poriadku je spotrebiteľ v prípade nárokov vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy oprávnený domáhať sa ústneho prejednanie veci, avšak vzhľadom na hranicu tzv. skráteného konania je aplikácia uvedeného ustanovenia rokovacieho poriadku pre spotrebiteľa v podstate vylúčená.

Okrem iného požiadavka ústneho prejednanie podlieha poplatkovej povinnosti vrátane úhrady vecných nákladov, ak by spotrebiteľ žiadal uskutočnenie ústneho prejednanie v mieste svojho trvalého bydliska mimo sídla rozhodcovského súdu.

Spotrebiteľovi sa v prípade podania odporu priznáva neprimerane krátka lehota 5 dní oproti 15-dňovej lehote priznanej odporcovi na podanie odporu proti platobnému rozkazu v rámci súdneho konania, pričom na odpor v rámci rozhodcovského konania sa prihliada iba za podmienky zaplataenia požadovaného poplatku.

Na základe uvedeného je preto možné jednoznačne konštatovať, že rozhodcovské konanie v rámci predmetného spotrebiteľského sporu nezaručuje porovnateľné procesné práva so súdnym konaním a spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach vo vzťahu dodávateľ a spotrebiteľ v neprospech spotrebiteľa ako slabšej procesnej strany.

Na základe uvedeného, preto súd v zmysle ustanovenia § 41 písm. c) predmetný rozhodcovský rozsudok zrušil. O odklade vykonateľnosti súd nerozhodoval, keďže došlo k zrušeniu predmetného rozhodcovského rozsudku a navyiac, rozhodcovský rozsudok stratil aj materiálnu vykonateľnosť, v zmysle § 243d/ ods. 1/ Exekučného poriadku. V dôsledku účinnosti § 243d/ ods. 1/ Exekučného poriadku, rozhodcovský rozsudok vydaný pred 1. januárom 2015 nezanikol, nezrušil sa, nezanikla jeho právoplatnosť, uvedenou právnou úpravou nebol anulovaný, len dňom 1. 4. 2015 nie je vykonateľným exekučným titulom, ak do 31. 3. 2015 nebol podaný návrh na jeho vykonanie. Súd s poukazom na predmetné ustanovenie návrh žalobcu považoval za dôvodný a opodstatnený už aj z dôvodu, že právna úprava uvedená v § 243d/ ods. 1/ Exekučného poriadku neodstránila medzi účastníkmi konania neistotu, či žalovaný má voči žalobcovi pohľadávku, vyplývajúcu zo sporného rozhodcovského rozsudku. Súd v súvislosti s predmetnou žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku, nemá možnosť objektívne zistiť, či na podklade exekučného titulu - sporného rozhodcovského rozsudku, vydaného pred 1. januárom 2015 nezačalo exekučné konanie na niektorom inom súde, ako na súde povinného žalobcu (na OS Rožňava). Aj preto bolo podľa názoru súdu potrebné rozhodnúť o zrušení rozhodcovského rozsudku a preto súd z dôvodov vyššie uvedených rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vo vzťahu k predloženému listinnému dôkazu zo strany žalovaného a to nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. US 499/2012-47, mal súd za to, že predmetné rozhodnutie je vo vzťahu k posúdeniu dôvodnosti žaloby žalobcu bez právneho významu.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu vzniknutých trov konania.

Žalobca súdny poplatok za podanie žaloby nezaplatil, pretože bol od povinnosti zaplatiť súdny poplatok oslobodený a teda v tejto časti mu trovy nevznikli. Žalobca bol v konaní zastúpený advokátom JUDr. Petrom Rybárom, ktorý si vyčíslil odmenu za právne zastupovanie za 8 úkonov právnej služby, pričom 1 úkon činí 66,- Eur (1/13-ina výpočtového základu - § 11 ods. 1/ Vyhl. č.655/2004 Z. z.), režijný paušál 7,81 Eur (rok 2013), 8,04 Eur (rok 2014), 8,39 Eur (rok 2015) a 8,58 Eur (rok 2016):

- prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom

dňa 21. 8. 2013, t. j. 73,81 Eur vrátane režijného paušálu

- písomné podanie vo veci samej 6. 9. 2013, t. j. 71,81 Eur vrátane režijného paušálu

- účasť na pojednávaní dňa 14. 2. 2014, t. j. 74,04 Eur vrátane režijného paušálu

- písomné vyjadrenia vo veci dňa 24. 2. 2014, dňa 3. 8. 2015 a dňa 13. 11. 2015, t. j. 1 x 74,04 Eur vrátane režijného paušálu a 2 x 74,39 Eur vrátane režijného paušálu,

- účasť na pojednávaní dňa 26. 1. 2016, t. j. 74,58 Eur vrátane režijného paušálu

- účasť na pojednávaní dňa 19. 4. 2016, t. j. 74,58 Eur vrátane režijného paušálu,

S p o l u odmena 593,64 Eur.

Hotové výdavky za :

1. Strata času za účasť na pojednávaní dňa 14. 2. 2014 (§ 17 ods. 1/ vyhlášky) : 60 min. cesta Košice - Rožňava, 60 min. cesta Rožňava - Košice (za každú začatú polhodinu) 4 x 13,40 Eur = 53,60 Eur

2. Strata času za účasť na pojednávaní dňa 26. 1. 2016 (§ 17 ods. 1 vyhlášky): 60 min. cesta Košice - Rožňava, 60 min. cesta Rožňava - Košice (za každú začatú polhodinu) 4 x 14,30 Eur = 57,20 Eur

3. Strata času za účasť na pojednávaní dňa 19. 4. 2016 (§ 17 ods. 1 vyhlášky): 60 min. cesta Košice - Rožňava, 60 min. cesta Rožňava - Košice (za každú začatú polhodinu) 4 x 14,30 Eur = 57,20 Eur.

Hotové výdavky predstavujú sumu 168,- Eur.

Cestovné (PHM + paušálna náhrada podľa prílohy):

1. cesta na pojednávanie dňa 14. 2. 2014 z KE - Rožňava a späť motorovým vozidlom právneho zástupcu navrhovateľa 40,75 Eur,

2. cesta na pojednávanie dňa 26. 1. 2016 z KE - Rožňava a späť motorovým vozidlom právneho zástupcu navrhovateľa 38,32 Eur,

3. cesta na pojednávanie dňa 19. 4. 2016 z Košíc - Rožňava a späť motorovým vozidlom právneho zástupcu navrhovateľa 38,51 Eur.

Cestovné spolu predstavuje sumu 86,37 Eur.

Celkové trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 848,01 Eur + 20 % DPH t. j. 1 017,61 Eur.

Podľa § 149 ods. 1 O. s. p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd Košice prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 42 ods. 3 OSP, pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.